

עליהם והשתמשו בהם שנים על שנים.

9. עדה מוסלמית.

10. הבודאי היתה קולעת את המחלצת בעמידה, מעבירה את ידה במהירות בין שתי לערבים, במסגרת מיוחדת. היו שני סוג מחלצלות. מחלצלות עשוות מגומא חתוך, ופושטות יותר מנכעולי נומה קשורים, לא חתוכים. את הטובות יותר היו מוכרים והפושטות שימשו לאוהלים. הגשם לא חדר דרך המחלצלות האלה. לאחר זמן, כאשר התישנה המחלצת, היו שמים שכבות נוספות.

זכור לי ליל נסם אחד בו מצאנו חברים ואני מחסה באוהל בדואי כזה והוא שם חמימים ונעים.

אנחנו השתמשנו בנומה כחבל קשרה. שני קנים ארוכים מחוברים כאשר הניחו עליהם חבילות תבואה, ושני אנשים מתחו, הידקו וקשרו, יצרו חבילה גדולה ונאה דומה לחבילות הקש שאנו משתמשים בהן היום ברפת. הנמל היה נכנס בין שתי חבילות תבואה הקשורות, מתרומות ומוליך אותן לנורן. גם סוסים קשרנו בחבלים עשויים נומה. היו חזקים דיים, במיוחד כאשר היה החבל שורר מכמה קנים דקים. הכווע הטרופי שהאנגלים הירבו לחבוש ברוחבי האימפריה, חלק ממם עשוי נומה. סוחר אנגלי היה רוכש בחולה נומה לצורך זה, בתיאuco של האיכר פרידמן ממולה.

11. היום קרית שמונה.

12. היום קיבוץ הנושרים.

13. על זאת כתוב בתורה: "לא תתגוזדו ולא תשימו קרהה בין עיניכם" דברים י"ד 1.

14. תואר שנינן מטעם השלטונו התורכי.

15. ליד משגב-עם, היום מעבר גובל.

16. פירוש השם "החדשה".

17. חירבה-מעין "כפר עזר" שהופך במשך הזמן לכפר בפני עצמו.

18. דיר-כנסייה, שם הכהר ניתן כנראה ע"י הצלבנים.

19. הארישים היו מוחלפים מדי פעם, כדי שלא יגיעה לקביעות במקום. שיטה זו הייתה נפוצה בכל הארץ ישראל.

20. יוסי (יוסף) בן יועור איש צרצה - מן התנאים, חי בזמן בית שני.

21. נהנו בענייני דת לפרטיהם: תפילה בבית הכנסת בשבתו, שמירה על שנת השמיטה ויתר המנהגים, אכל לא בקיצוניות.

22. בראש-פינה, ברחוב העליון, אותו רחוב ישן הידוע כעת, גרו לא-חקלאים, בינויים נס מבילי הפרזות. בצתת, שהיתה כבר עיר היו יותר מובילי פרזות.

23. "חלקין" תערובת יידיש וערבית, כך קראו לתספורת זו.

24. השביל הוליך מראש-פינה לצפת ולמירון, הרכיבה היתה קשה למדי וארוכה זמן רב. איכרי מטולה לא השתתפו לרוב במצבה זו. מודיעו יתכן שמנาง זו לא היה כולל במסורת בה חונכו...